

[Korsgaard.]

maa blot og bart være et Fejlsyn fra Tjenestemændenes Side, naar de har denne, som jeg synes, helt urimelige Indstilling.

Jeg vil saa gerne om det finansielle gøre nogle Bemærkninger. Jeg kan i det væsentligste henvise til, hvad jeg har skrevet i „Berlingske Tidende“ for 14. Oktober 1936. Jeg vil antage, at der er lige saa mange, der læser det Blad, som Rigsdagstidende, saa om man skriver det ene Sted eller det andet, maa blive en Smagssag. Der er dog visse Punkter, jeg bliver nødt til at fremdrage for at faa en vis Sammenhæng i det, jeg gerne vil sige over for den højtærede Finansminister. Jeg vil gerne konstatere, at Overskuddet for 1934—35 er rundt regnet 18 Mill. Kr., for 1935—36 13,5 Mill. Kr.; for 1936—37 kalkulerer jeg det personligt til 15 Mill. Kr. Dette bliver i alt med runde Tal 50 Mill. Kr. Nu ved jeg jo ikke, om Finansministeren vil give mig Ret i min Bedømmelse af 1936—37. Begivenhederne har givet mig Ret med Hensyn til 1935—36, men jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger i Anledning af den højtærede Finansministers Tale ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget for det kommende Finansaar. Den højtærede Finansminister argumenterede paa den Maade, at han sagde, man ikke kan vente, at Forbrugsafgifterne vil give 10 Mill. Kr. mere end det, der er opført paa Finansloven for 1936—37, idet man ikke kan vente den dobbelte Stigning af den Stigning, som de paagældende Skatter har vist i det første Halvaar. Men Hr. Minister, en saadan dobbelt Stigning behøves aldeles ikke for at naa til de 10 Mill. Kr. Tallet, der staar paa Finansloven 1936—37, ligger 5 Mill. Kr. under det, der staar paa Statsregnskabet for 1935—36, og naar det nu yderligere er en Kendsgerning, at det første Halvaar har givet en 4—5 Mill. Kr. mere end det tilsvarende Tidsrum i Fjor, maa deraf følge — forudsat at det kommende Halvaar ikke viser Tilbagegang med Hensyn til Forbrugsskatterne —, at Indtægten paa Forbrugsskatterne bliver 10 Mill. Kr. højere end anslaaet.

I Forbindelse med dette store Overskud har den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, gjort en Bemærkning om, at han fandt, at det var helt urimeligt, jeg bebrejdede Finansministeren, at der var Overskud. Det har jeg, saa vidt jeg ved, heller aldrig bebrejdet Ministeren. Det, jeg har bebrejdet Ministeren, er, at han ikke kunde se

det paa et Tidspunkt, hvor jeg synes, at en nogenlunde regnskabskyndig Bedømmelse af det maatte vise, at saaledes vilde det blive. Selvfølgelig bebrejder jeg ikke en Minister, at der bliver Overskud, for derpaa kan han i mangfoldige Tilfælde ikke have Indflydelse, men jeg synes, at det maa være en Finansministers Pligt paa et saa sent Tidspunkt, som naar Tillægsbevillingsloven behandles, da saa vidt muligt at give en Opstilling, der viser sig nogenlunde at komme til at holde. Jeg mener, at det, at Finansministeren ikke kunde se, hvad der vilde komme, bevirkede, at vi fik en ekstra Skatteudskrivning, den noksom bekendte 6½ Mill. Kr.s Udskrivning paa de højere Indkomster. Dér vil jeg gerne have Lov til at spørge om, hvor meget den højtærede Minister mener at Skatten vil give. Jeg maa formode, at det allerede nu vides, i hvert Fald mener jeg da at huske rigtigt, naar jeg siger, at Skatten skulde være betalt inden Udgangen af September. Personlig vil jeg antage, at denne Skat — det har jeg ogsaa givet Udtryk for, da Loven blev vedtaget — vil vise sig at give ikke uvæsentlig mere end de 6½ Mill. Kr., men det kan vi vende tilbage til, naar Kendsgeringerne foreligger.

Saa vil jeg gerne gøre den Bemærkning til, at den højtærede Finansminister paa Statsregnskabet overfører 10 Mill. Kr. til Statens Formue, om jeg saa maa sige, til Afskrivning paa Aktiver. Jeg vil for det første gerne rejse det Spørgsmaal, om det egentlig er lovligt. Saa vidt jeg ved, kommer Statsregnskabet ikke i egentlig Forstand til Afstemning. Et Statsregnskab, synes jeg, maa fremlægges rent og klart i Overensstemmelse med de paa det givne Tidspunkt bestaaende Love, i givet Fald i Overensstemmelse med de bestaaende Regler for Regnskabsformen.

Man kan maaske sige, at det er et mere formelt Spørgsmaal, ikke mindst fordi den nuværende Regering raader over Flertallet i begge Rigsdagens Ting. For mig er der imidlertid ogsaa en vis Realitet i det, idet nemlig den Maade at forbedre Aktiverne paa er mig for planløs. Det, der maa synes Ministeren at berettigede denne Overførsel, maa være, at den højtærede Finansminister skønner, at Formueregnskabet, saaledes som vi nu engang har det, ikke er noget egentlig ærligt Regnskab — der finder ikke den Afskrivning paa Aktiver Sted, som egentlig skulde finde Sted, hvis det drejede sig om, skal vi sige, en Privatvirksomhed, der dreves ud fra et økonomisk forstandigt Synspunkt. Om den højtærede Minister